

Smotra Dalmatinska La Rassegna Dalmata

DODATAK
Objavitelju Dalmatinškomu

SUPPLEMENTO
all' Avvistatore Dalmato

Cijena je na godinu Objavitelju Dalmatinškomu i Smotri Dalmatinskoj za Zadar kr. 6; za Austro-Ugarsku kr. 8; samom Objavitelju Dalmatinškomu za Zadar kr. 3; za Austro-Ugarsku kr. 5; samoj Smotri Dalmatinskoj za Zadar kr. 3; za Austro-Ugarsku kr. 5. Na polugodiste i na tri mjeseca plaća se surazumno. Pojedini brojevi Objavitelja Dalmatinškoga stoe 6 para, a pojedini brojevi Smotre Dalmatinske isto 6 para. Zastareni brojevi para 20.

Pitanja za predobjekt, uz koja nema dotičnih sveta, ne će se ni u kakav obzir ueti; pitanja za uravnote, uz koja nema prilične preplate, biti će povraćena. — Preplate se salju poštanskim naputnicama, — Rukopisi se ne vraćaju. — Neplaćena se pisma ne primaju.

Pisma i novce treba šaljiti „Uredju Dalmatinškog Objavitelja u Zadar“.

Za uvrstbu Oglasa u zadru stranici valja se obrati Tiskarni.

IZLAZI SBIJEDOM I SUBOTOM

Prezzo d'associazione per un anno: Pell'Avvistatore Dalmato e la Rassegna Dalmata per Zara cor. 6; per la Monarchia A-U. cor. 8; per l'Avvistatore Dalmato soltanto, per Zara cor. 3; per la Monarchia A-U. cor. 5; per la Rassegna Dalmata soltanto, per Zara cor. 3; per la Monarchia A-U. cor. 5. Semestre e trimestre in proporzio. Un singolo numero dell'Avvistatore Dalmato costa cent. 6; un singolo numero della Rassegna Dalmata cent. 6. Numeri arretrati cent. 20. Domande d'abbonamento senza il relativo importo non vengono prese in considerazione; domande per inserzioni non accompagnate da un anticipo come corrispondente, vengono restituite. — Abbonamenti ad anticipazioni si spediscono mediante assegno postale. — Manoscritti non si restituiscano. — Lettere non affrancate si restituiscono. — Corrispondenze e denari sono da indirizzarsi all'Ufficio dell'Avvistatore Dalmato in Zara. — Per l'incisione degli Avvisi nell'ultima pagina rivolgersi alla Tipografia.

SI PUBBLICA AL MERCOLEDÌ ED AL SABATO

Opći ratni položaj.

Vojni stručnjak „Neue Freie Presse“ piše: Dogajaji posljednjih dana na ratištu mogu se u kraljevskom obilježju riječima, da se na istoku i na zapadu bojevi nastavljuju.

Na istoku 26 o. m. nije bilo nikakove promjene u istočnoj i zapadnoj Pruskoj. Nijemci su u području Bzure i Pavke lagano dalje napredovali. Isto se tako uspješno nastavila ofenziva saveznika na jugoistoku Tomosava; susbile su se ruske navale iz južnoga pravca na Novi Grad. Izjavili su se neprijateljski napadaji na donjoj Nidi.

Za 27 o. m. nije se ništa novo javilo iz istočne Pruske i Poljske na sjeveru Visele. Na lijevoj obali Visele razvile su se naše navale usprkos vrlo nepovoljnu vremenu. Na frontu naših četa u južnoj Poljskoj nije se dogodilo ništa važnijega.

Na istočnom frontu u Galiciji naše su se čete 26 o. m. donekle povukle pred ruskim ofenzivom, koja je počela na galičkim Karpatima između Rimanova i Tubova. Neprijateljske su se navale na donjom Dunajevu razbile. Položaj je na Karpatima ostao nepromjenjivo.

Na 27 o. m. javilo se, da su se toga dana naše čete uklonile navale Rusa iz kraja na sjeveru klanca Dukle, te da su se susbile vrlo žestoke neprijateljske navale i među Biale i Dunajec, u prostoru na sjevero-istoku Zaklicynu. Na istočnim se Karpatima nije ništa važnijega dogodilo.

Do 28 o. m. javilo se, da su se toga dana naše čete uklonile navale Rusa iz kraja na sjeveru klanca Dukle, te da su se susbile vrlo žestoke neprijateljske navale i među Biale i Dunajec, u prostoru na sjevero-istoku Zaklicynu. Na istočnim se Karpatima nije ništa važnijega dogodilo.

Do 29 o. m. javilo se, da su se toga dana naše čete uklonile navale Rusa iz kraja na sjeveru klanca Dukle, te da su se susbile vrlo žestoke neprijateljske navale i među Biale i Dunajec, u prostoru na sjevero-istoku Zaklicynu. Na istočnim se Karpatima nije ništa važnijega dogodilo.

Vijesti o prilikama na balkanskom ratištu omogućuju potpun prijegled o položaju. Javlja se, da su Crnogorci već na početku rata zauzeli uzak uski okrajak zemljišta od Špiča do Budve, da se na istoku Trebinja nalaze slabiji crnogorski odredi na hercegovačkom pograničnom zemljištu, da na istoku Drine kod Foče-Višegrada stope srpske čete, koje se nijesu povukle ni za naše ofenzive. Ove se vijesti ne smiju ni precjenjivati ni potencijativi. Velik će udarac u glavnom pravcu opet sve rasčiniti.

Srbija se 27 decembra opet dugi u lagun zemunski most.

Na zapadu se 25 o. m. u Flandriji nije ništa važnijega dogodilo. Na sjevero istok Alberta došla je nakon navale Francuza protunavala njemačkih četa. Suzbijene su francuske navale u Argonama, na jugo istoku Verduna i u gornjem Elasu. Boj se bio na pruzi Thann-Dammerkirch na zapadu Mühlhausen.

Na 27. o. m., neprijatelj stupio je iznove u ofenzivu kod Nieuporta. Suzbijeni su bili mnogostruki jači napadaji protivnika u okolicu na sjevero zapadu Arras-a tako i napadaju na jugo istoku Verduna i kod Sennheima blizu Mühlhausen.

Saveznici su dakle 26 i 27 decembra nastavili svoje navale na zapadu; ali usprkos tome nijesu nijedne uspjeli.

Počevši od 1 decembra neprekidno se nastavlja bitka u Poljskoj. S novom su ofenzivom Nijemci 5 decembra opet došli u dodir s protivnikom, koji se 6 decembra povlači, da se 8 decembra opet odupre na Miazgi. S juga su Rusi navalivali 6, 7 i 8 decembra. Ofenziva se 12 decembra nastavlja; 15 i 16 decembra donose odluku. Na 14 decembra Rusi su se ponovno povukli; na 19 stoje na Bzuri, Rakvi, Nidi, gdje saveznici na njih navaluju. Počevši od 21 decembra, bježe se velika bitka u Poljskoj, koja još traje.

U zapadnoj je Galiciji počela bitka 6 decembra i nastavila se dok se neprijatelj opet odupre 17 decembra na Dunaju. Karpatke se operacije isto tako vode, počevši od 6 decembra. Od 17 decembra u bojevima na Karpatima kao ni i u Galiciji nije sve do danas bilo stanke.

U Srbiji su se veliki bojevi bili 3, 4, 5 i 6 decembra. Na 7 decembra ovi bojevi prekinuli su.

U Francuskoj je vladalo mir od sredine novembra do sredine decembra, odtada se i tu biju velike bitke.

RODOLJURI! Sjetite se oskudnih po-rodica vojnika, koji su pozvani pod oružje! Prinosi se šalju: Ratnom pripomočnom uredu kod c. k. Namjesništva (Odsjek I.) u Zadru.

Papa zavivlje mir pri božićnome primanju Svetoga Zbora.

Na badnju večer u sali Prijestola Papa je primio na čestitanje članove Svetoga Zbora. Na obredu su bila prisutna 23 kardinala. Bijahu pozvani i patrijarci, nadbiskupi i biskupi, zborovi Rimске prelature i prelati, što su pridani Svetim Kongregacijama, razni članovi papinskih porodice, jubilovani časnici Plemenite Straže i drugi, koji obično dolaze na službene audijencije. Kardinali sjedili su ispred prijestola, na kome je sjedio Papa. Kardinal Vincenc Vannutelli pročitao je adresu u ime kardinala Serafina Vannuttelli, koji zbog slabe vidi nije mogao da čita. Sveti Zbor izražava u adresi papino i svoje čestitanje i ističe papino djelo, koje je preduzeto eda se postigne mir među narodima. Tu se kaže, što Papa nije mogao dobiti primirja za božićni praznik, on ne smije odustati od svojih naporu, da postigne mir, koji mora zatražiti i steti čovječanstvu, koje se u drhtanju u njih pouzdava.

Papa je odgovorio, izrekavši ovaj govor:

„Svečanost rođenja Gospodina našega Isukrsta, koju je običaj posvetio razmjeni čestitanja i želja, pruža Nam danas ugodnu priliku, da prvi put primimo Sveti Zbor. Sa osobitim smo zadovoljstvom ovoga časa doznavi od vlasne osobe, koja je uzela na sebe da bude vjernim odjekom preodličnoga Dekana, kakve osjećaje njege i kakve želje prema Nama iskazuju Sveti Zbor; a Mi tijem više u tome uživamo, čim na više smjeraju ti osjećaji i te želje, koje, premda su upućene Našoj osobi, služe novim poklonstvom nevidljivoj Glavi Crkve, koju Mi nezaslužno predstavljamo, i teže preko očuvanja Naše osobe u dobru Crkve, od koje nam ništa na svijetu ne bi moglo biti dražim, pak ni Naša krv. Godina, koja se sada primije tako drhtavu zalasku, bila je od teške tuge po Crkvu. Papa Pij X., u kome smo mi iz bliza i izdaleka nazreti sij previšokih odlika, koji je kršćanskog Porodici bio otigrnut u trajanju času i koga smo oplakali sa iskrenom žalosću, zbog težina koje nam danimice iz bližega prikazuju produženje apostolskoga zvanja, otkriva Nam se danas tijem većim, čim je marnije bilo u njega staranje, da zataji izvrsne vrline, koje su krasile taj užvišeni duh. Megutijem slika i uspomena tako svetoga Pape čine dubljim u Nama osjećaj Našega nezasluženoga našljedovanja; ali Nas tješe molitve katoličkoga svijeta, koje Bog radi koristi Crkve milostivo sluša, a ne malo Nas tješe i sinovske želje i čestitanja, koja nam je Sveti Zbor iskazao kao da olakša zajedničkome Ocu.“

Megut tijem željama nijedna Nam se ne čini podesnijom prema obilježju, koje počiva u božićnoj svečanosti, niti saglasnijom sa potrebom, koja danas stiskiva svačije srce, koliko želja mira.

Mi primamo to čestitanje i tu želju sa osobitim marom, jer nas na to gone tužni dogajaji, koji već od pet mjeseci obaviju crnionim sav svijet. Božjoj promisli nije bilo ugodno, da Naše papinstvo započne s veselim obećanjima; dapaće, dok se ono hujelo pozdraviti sa glasovima radosti, dolazak novoga Oca kršćanske Porodice bio je naprotiv u mnogim krajevima pozdravljen zvezetom oružja i tutnjavom bojeva. No od samoga početka Našega papinstva Nama nije mogla izbjegi uživljeni pravoga poslanstva Namjenskih Onoga, koji je svojim rođenjem donio mir ljudskome rodu. Nijesmo mogli zaboraviti, da smo došli, eda prosljedimo djelo Isukrsta, Kneza mira, koga su prorosta bila opisala kao takova, da će u njegove dane napokon svanuti sunce pravde, izobilje mira. Sjećajući se stoga našega više nego čovječanskoga poslanstva, Mi bilo u javnosti bilo u privatnome djelovanju nijesmo propustili a da ne pokušamo sve putevi, eda sayjet, volja, nužda mira budu dobro dočekani. Radi te nam je svrhe sijunala u umu namjera, da usred tmine ratne smrti raskrijemo barem zračak svjetlosti, zračak božanstvenoga sunca mira, te pomislisimo da predložimo ratničkim državama kratko i određeno božićno primirje, njegojući nadu, ne uzmognemo li razgnati crnu sabluzan rata, da Nam barem bude dosugeno, da položimo melem na rane, koje on zadaje.

Oh mile nade, koju bijasmo zamislili, da utjemosimo tolike majke i tolike ljube uvjerenjem, da za ono malo sati, koji su posvećeni uspomeni božanstvenoga Božića, njihovi mili neće poginuti od neprijateljskoga olova! Oh slatke obmane, kojom se bijasmo zanjeli, da ćemo povratiti svijetu samo zalogin onoga mira, koji mu već od toliko mjeseci nije poznači! Nažlost naš kršćanski poticaj nije bio ovjenčan sret-

Telegrami Uredništva.

Telegraphen Korrespondenz-Bureau.

RAT.

Naši bojevi u ruskoj Poljskoj i Galiciji.

BEĆ, 31. Službeno se objavljuje:

Jučer su Rusi razvili življvu radinost u Bukovini i na Karpatima. Naše se čete drže na rijeci Sucavji, na gornjem području Černomorja, dolje na visovima Karpatkih kosa, pak u dolini Nagy Aga kod Oekromezoe, gdje se jučer iznove izjavio neprijateljski napad, uz teške gubitke po nj, i napokon na najuzvjetijemu području Latorce i na sjeveru uzkočkoga klanca. Na zapad ovoga klanca neprijatelj, čije se napredovanje tu zaustavio, nema u svojim rukama nijednoga Karpatkoga prijelaza.

U kraju Gorilice i na sjevero-istočnoj strani Žaklicynina bili su jučer i noćas svagdje odbijeni česti žestoki ruski napadaji. Na Nidi vladoj je mire.

Dalje na sjever napreduje napadaj saveznici.

Ispred Przemysla ustanovljeno je, da ima ruskih izvidnika u austrijsko-ugarskim uniformama. Časnici i momčad, koji se služe tom nedopustivom ratnom vatkom, nemaju prava na pogodnosti međunarodnih zakona i na običaje, koji vrijede u ratu.

Na balkanskoj ratištu još se miruje. Na istok Trebišnju naše se topništvo nakon topovske bitke, koja je potrajalala više sati, prisililo Crnogorce da uznaknu.

Zamjenik poglavice generalnog štaba v. Höfer generalmajor.

BEĆ, 1. Službeno se objavljuje:

Bojevi na Karpatima i u Bukovini još se biju; jučer nisu doveli ni do kakve promjene u položaju.

U bialskome kraju na jug Tarnowa bilo je preko jučeranje dana i u noći odbijeno više neprijateljskih napadaja uz teške gubitke po neprijateljima. Naše su čete pri tome zarobile 2000 ljudi i zaplijenile 6 mitraljeza.

Na sjeveru Visele trajna jaka magla sprečava ratovanje; stoga se djelimitice miruje, a djelimitice malo učapredovalo.

Na južnou se ratištu nije ništa dogodilo.

Zamjenik poglavice generalnog štaba v. Höfer generalmajor.

Bojevi njemačkih četa.

BERLIN, 31. Iz velikoga glavnoga stana javlja se: Na zapadnom ratištu pokraj obale uopće se nismovalo. U jednome selištu na južno-istočnoj strani Reims-u, koje smo razbili, uništili smo cijelu francusku kampunjiju. Jaki francuski napadaji na sjever Chalon-a bili su odbijeni. Na zapadnim argoninskim gorama znatno smo učapredovali, otevši više opkopa i zarobivši preko 250 Francuzu. U flireyskone kraju izjavili su se francuski napadaji na zapad Sennheima.

Na istočnom ratištu položaj u sjevernoj Poljskoj i u Bzuri na sjeveru Visele nije se promjenio. Pokraj Bzure i na istok ove rijeke bojevi se još biju. U području Rawe naša je ofenziva napredovala. Na istočnoj obali rijeke Pilice položaj se nije promjenio.

Vrhovna uprava vojske.

„Wolff-Bureau“ doznaće iz glavnoga stana: Njemačke su čete u proganjivanju Rusu poslje bojeva kod Lodza i Lowicza zarobili preko 56.000 Rusu i zaplijenile mnogo topova i mitraljeza. I tako je cijeli plijen naše ofenzive, koja je započinjena u Poljskoj, 11. novembra, porastao na 136.600 zarobljenika, preko 100 topova i preko 300 mitraljeza.

BERLIN, 1. (Službeno). Kod Nieuporta nije se ništa bitno desilo. Na istok Bethune, na jug Kan-

Broj zarobljenih oficira i vojnika što se nalaze u Njemačkoj.

BERLIN, 1. Po službenoj statistici bilo je koncem godine u Njemačkoj 8.138 zarobljenih oficira i 577.875 zarobljenih vojnika.

Engleski ratni lagja potonula u Kanalu.

BERLIN, 2. Iz Londona se javlja služ

nim uspjehom. Ali, ne gubeći zbog toga srčanosti, Mi mislimo prosljediti sve napore, eda uskorimo kraj neuporedivi bijede i da olakšamo barem žalosne posljedice. Cini nam se, da Božji Duh kaže nama, kao jednom i proroku: „Clama ne cesses!“

„Clama ne cesses“ („Ne prestaj vikati“)! Mi smo pak bez nade u dobar uspjeh zagovarali, da se razmijene zarobljenici, koji su postali nesposobnima za dalju vojenu službu.

„Clama ne cesses!“ Mi smo pak htjeli, da se jednim zarobljenicima približe svećenici, koji poznaju njihov jezik, a koji bi im pružali one utjehe, koje bi im mogle biti od potrebe, i ujedno bi se ponudili kao posrednici između njih i njihovih porodica, koje su možda u tjeskobi i žalosti, jer nemaju o njima vijesti.

„Clama ne cesses!“ Zato odobravamo svetim pastirima i pojedinim osobama, koji su odlučili, da pokreću i umnažaju javne i privatne molitve, da blago usluju preveste srce Isusovo, eda postignu, da prestane veliki bić, koji sada stiskiva i muči tako velik dio svijeta. Ah! Neka pane na zemlju bratobilačko oružje! neka pane napokon to oružje, koje je već previše zakrvljeno, a ruke onih, koji su ga htjeli trgnuti, neka se povrate k radu obrtnosti i trgovine, neka se povrate k djelima prosvjete i mira! Ah, neka baš danas vladatelji i narodi čuju angeoski glas, koji objavljuje natčovječanski dar Cara koji se ragija, dar mira, i neka i oni pokazuju djelima pravde, vjere i blagosti, onu dobru volju, koju je Bog postavio kao uvjet za uživanje mira Gospodo Kardinali, Mi se čvrsto uzdamo, da će ova želja, kojom više nego ičim uživamo da odgovorom iskazanim nam osjećajima, naći ugodnost u Božjeg milosrđa.

Nećemo pak propustiti, da posavjetujemo sve one, koji nam u ovome svečanom času čine milu krunu, da se ne prestanom molitvama obraćaju Svetišnjemu, eda se postigne zadovoljenje naših želja. Dodajemo još jednu drugu vrlo toplu želju, a ta je za Vas, preodlični Dekane, i za sve članove Svetoga Zbora, koji nam svojom prisutnošću pružaju sliku neizmjerne katoličke Porodice, koja je u veselim i tužnim časima stancu ovo svoga Poglavaru. Vama dake i gospodi kardinalima, učesnicima u Našoj Vladi, koja iziskuje toliko brigu i toliko staranja, želimo blagosloven život i plođan rad. Neka Gospodin dade, da zauznetnost i mudrost i uspjeh one blagotvorne pomoći, kojom ćete Vi i Vaši drževi utješiti naše pačinstvo, učine ljudsku Porodicu po ljubaznoj slozi i blaženome spokojsvstvu sličnom onome tajanstvenome studu, koje je Isukrst imao na umu, kada ga je Petru i Nama predao na čuvanje.

Papa je na kraju udjelio Apostolski blagoslov.

Na Novom Ljetu. Čestitanja Cesaru.

Heč, 1. Cesar je primio jutros u schoenbrunnskom dvoru čestitanja za Novo ljetu Nadvojvodu Karla Franu Josipu i ostalim članova Cesarske Kuće, koji borave u Beču. Poslijedno bio je kod Cesara obiteljski objed, na kojemu bijahu Cesari, Nadvojvoda Karlo Franjo Josip i članovi Cesarske Kuće.

Heč, 1. Viši zapovjednik vojske Nadvojvoda Fridrik brzojavio je Cesaru prilikom Novoga ljeta:

„U tvrdom pouzdavanju, da će se božjim pomoći do konačne pobjede prosljediti pravedni rat protiv moćnog neprijatelja, oružana snaga Vašeg Veličanstva stupa uz bok jakoga saveznika u novu godinu željezognog vremena. Pobjeda za opće ljubljeno Cesare i Kralja i ratnog Gospodara, pobjeda za milu domovinu, to je najiskrenija želja na Novo ljetu ovih stolna hiljadu vrijednih boraca, koji povjereni su mome vodstvu. U njihovo ime prepokorno molim Vaše Veličanstvo da izvoli milostivo primiti tu odusjevljenu želu meni podložnih snaga, kao tvrdvojstvo za sretnu budućnost Monarhije i njenih naroda.“

N. V. Cesar je na to odgovorio:

„Duboko ganut žljebima, što su Mi iskazane prigodom Novoga ljeta uime Vama potičenjnih snaga, zahvaljujem svakome najtoplje. S tvrdim povjerenjem u Moju vojenu snagu, nadam se od božjeg blagoslova, da će ona, u jednakom duhu i nastojanju sa našim slavnim saveznikom, izvršiti ono za čim njen maršal teži. Neka željezno doba nagje u redovima Vaših boraca i same čelična srca. Pozdravljam Moju vojsku i Moju flotu.“

PERO BUDMANI

(Iz uspomene jednoga grijaka).

Kad se obitelj moga oca preseli u Dubrovnik — to bijaše na izmaku 1865. godine — ona se nagre nadnado kao daleko u tujini: drugi običaji, drugi nazori, drugi duh, drugi ljudi. Dalmacija još se ne bijaše uživala u život nekadašnje republike; starci se grad odapriše svakog navali, doista ne samopripremom svojih sinova, ali naslijeganjem od starine tradicijom a najviše apatijom, koja, sve da je klobna po narodno dobro i negacija je svakog pregalastva, opte je dajbudi za neko vrijeme najtvrgji bedem protiv bud kojeg nasrtaja. Ali vrijeme i ljudi, ti najvremeniji saveznici, prerašće Dubrovnik u drugo ruho, i malo stade te od slavenske Atine načinje kozmopolitski „kurort“. Ima i danas dubrovčana, koji se same vesete tom preobraženju; ali to je pitanje ukusa i možebit pitanje: čime se kožadovljuje. Ali pred skoro pedeset godina posljednji izdanci dubrovačkog duha ne bija-ju još nestali; oni su skupa sa običajima, jezikom i skladnošću udarali lijeptom gradu osobit, sa srca neizbrisiv pečat.

Netom se u novoj postojbini uredila, moju obitelj dopane sreća da su upoznate s obitelju profesora Pera Budmani, o čijim se vrlinama tada pronosili tek prvi glasovi. Njegova velika ljubav za muziku, u kojoj se moj otac kao izvrsni violinist odlikovao, pribavili nam pozanatstvo u više dubrovačkih kuća, dok nje- gova prirogrena, neizreciva ljubeznost, taj najljepši vidljivi ures njegove ličnosti, bijaše nam kao neki most između demokratskog dalmatinskog duha, što ponosno sobom u grad Svetoga Vlaha, i otmjenog ponosa dubrovačkih vlasteoskih porodica, koje su sretale stranca prikriveni slično nešumnjivim nepovjerenjem gospode nekad vične da zapovijedaju. Tako prok-

ra klea, i tu ih potopiti. Pošto tursko brodovlje, ploveći Crnim Morem, većim dijelom u toj luci tovari ugalj, junački i u zgodan čas izvršeni napadaj turske krstarice spasio je tursku mornaricu od velike štete i opasnosti.

Druga je pak krstarica u noći između 24 i 25 decembra uspješno bombardovala Batum, te tako znatno poduprla akciju turske kopnene vojske.

Rumunjsko-bugarsko utrtačenje.

Carigrad, 29. Kako „Osmanischer Lloyd“ iz vrlo pouzdana izvorajavaju, došlo je do sporazuma između Rumunske i Bugarske. O potankostima ovoga sporazuma list je ovlašten da javi ovo: Sporazum je u prvom redu plod vrlo razvijene i osjećajne potrebe, da se ukloni raspoloženje, koje je postojalo u vrijeme državama. Obe države namjeravaju obezbjeđiti sebi postignuće svojih narodnih ciljeva, ujedno sprječiti, da ne dogleđe sputavanja narodne slobode s objektom strana. Bio je sam po sebi razumljiv preduvjet, da je Rumunjska priznala opravdanost narodnih bugarskih ciljeva u Makedoniji. Obe su se države dalje složile i u tome, da će odbiti svaku uplitnju izvjesnih velikih vlasti, Rumunjska i Bugarska u tom su se složile, ako bi koju ma dragu vlast jednoj od dviju Vladu uputila kakve prijedloge, da ta vlast imo to drugoj saopštiti, ali nipošto ne pregovarati sa trećom vlasti.

U gospodarskom pogledu najprije se utančilo, da se obe države imaju pobrinuti oko bezbjednosti parobrodarstva na Dunavu. Što se tiče željezničkog prometa i tu je postignut sporazum, koji obezbjeđuje neometrnu razmjenu dobara i provozni promet rumunjske trgovine preko Bugarske i obratno. Obe su države nadalje spremne, da svoje uzajamne trgovinske odnose urede trgovinskim ugovorima, koji će se kasnije utančiti.

Što se tiče izvanjske politike, obe su države odlučile, da se drže i nadalje dosadašnje svoje neutralnosti. No ako jedna od država bude mislila, da je došao čas da ostvari svoje narodne težnje i ciljeve, to joj je slobodno, poslije nego se su drugom državom prije posavjetuje, preduzeti ono, što joj se čini najpodesnijim. O Dobrožđi se za sada u tom sporazumu nije govorilo; no za to se isticalo i da se pregovori poradi razgraničenja na korist Rumunjske mogu uzeći u obzir.

Što se tiče Turske, izjavilo se, da će se prema njoj i u buduće zauzeti skroz prijateljsko stajalište.

Ovaj je sporazum utračen iz dvaju razloga: s jedne strane uslijed držanja vlasti Trojnoga sporazuma, koje svojim neprestanom promjenljivim obecanjima izazivaše nepovjerenje dviju država, a s druge strane poradi toga, što nema izgleda da bi moglo doći do sporazuma između Bugarske i Srbije.

Neuspjeli engleski napadaj na njemačke aeroplane i podmorske brodove.

Heč, 30. „Neue Freie Presse“ donosi, da je englesko admiralstvojavilo ovo: „U petak napalo je sedam hydroplana njemačke ratne legije u Cuxhavenu. Napadaj bi izvršen sjedne tačke blizu Helgolanda. Hydroplane su tamo dovezle male krstarice, torpedske brodice i podmorski brodovi. Čim su engleske legije bile opažene na Helgolandu, navalila su na njih dva zepelinška aeroplana, četiri druga aeroplana i više podmorskih brodova. Morska se bitka razvila među najmodernijim engleskim krstaricama i pomenutim njemačkim silama.“

Njemačkim podmorskim brodovima uključuju se engleske legije, a dva su zepelinška aeroplana pronađeni topovima „Undanneda“ i „Arthuse“. Bomba njemačkih aeroplana nijesu pogodile naših legija. Od sedam njemačkih aeroplana povratila su se tri, a tri su potonula. Njihovu je momčad spasio engleski podmorski brod. Sedmi se vratio avijatičar izgubio. Njegov je aeroplani ugašen razoren dvanaest kilometara daleko od Helgolanda.“

Njemačkim podmorskim brodovima uključuju se engleske legije, a dva su zepelinška aeroplana pronađeni topovima „Undanneda“ i „Arthuse“. Bomba njemačkih aeroplana nijesu pogodile naših legija. Od sedam njemačkih aeroplana povratila su se tri, a tri su potonula. Njihovu je momčad spasio engleski podmorski brod. Sedmi se vratio avijatičar izgubio. Njegov je aeroplani ugašen razoren dvanaest kilometara daleko od Helgolanda.“

Naši Dopisi

Makarska, 28 decembra.

(Akademija). — Sinovi su u prostorijama Hrvatskoga Sokola učenice škole časnog Milosrđenog Sestara priredile krasnu svečanu akademiju na korist siromašne mesne djece, a osobito djece palih vojnika.

Dvorana je bila prepuna odličnih gostiju. Na akademiju došlo je i presv. biskup dr. Carić, kotarski poglavnik Benković, zastupnik Klaric i gospoda časnici.

Osobitno miljem općinstvu bila su dječica zavoda sa svojom lijepom i ganutljivom božićnom igrom. Deklamovanje i pjevanje odraslih je upravo izvršno. Osobito se svijedlo općinstvu pjevanje prizora iz opere „Porin“ i zbog željetice iz „Marićona“. U ovome se zadnjem općinstvu divilo bogatim raznovrsnim narodnim hrvatskim nošnjama. Vrla i darovita gospoginja Marija Dančević vješto je i tačno pratila

prostotom i prirodnosu u pripovijedanju. Uostalom mi smo ga sâmi slijetali svakojakim upitima u tvrdnu neoborivu uvjerenju, da „gospar Pero zna sve“, a on koji je doista sve znao, i nije trebao nagonice da nam se odazove, odgovorio bi odmah, ljubezno, opširno, u očitem interesu da stogod naučimo. Bijaše, naravno, među gječima i koji su tu njegovu dobrotu upotrebljavali samo za to da „progje ura“ i da umaknu lekej; ali uporeć mi ga svi ljubljasm i štovam, niti su njemu trebalo mučiti da drži red u razredu. Rijetko se dešavalo, da bi koji od nas „opravio debelu“; eh! trebalо je tada vijeti, kako je gospar profesor znao da se razljuji! Na prvi mah pogledao bi te, pa bi stao kao smeten; ali brzo vrat bi mu preplanuo, žile na slijepom oku bi nabrekle, krv bi mu podišla u obraze i stao bi da se sav treste od ljutnje koja ga unutra raspinjaše. U gromnoj tisini, što bi tad u razredu zavladala, bio bi se čuo komarac da zuzi; a mi umri zivi od straha, č-kamo uprepašćeni u licu i ceptice kao prutići, da ona silna srdža prekipi. A prekipljela bi, i tek kako! i jači ti se knjigami, katalogu, mationiku i onoj dječjoj glavi koja bi mu se našla na domaću ruku! To se bi jedan trenutak potrajalo, ali bijaše strašno. Obično gospar Pero, pošto bi iskalo gjevac, izasao bi u hodnik, da se razabere, a mi još s malom dušom i prekinuta daha gledasmo se na pretrg preko oka, ispitljivo i bojažljivo, a inače ne odvajajući očiju od vrata, na koja se profesor mogao iznebuliti prikazati. Kad bi se povratio u razred, gospar Pero pozvao bi nas po redu da „prečemo lecion“, jer toga dana više ne bijaše ljubezna razgovaranja, pa kad bi stari poslužnik Schweinberger zavronio, mi bi izaslali iz razreda pogute glave, poništeni, kao poliveni kokoši, čisto ubijeni.

na glasoviru pjevanje, a časne sestre na harmoniju i violinu.

Materijalni uspjeh zabave bio je znatan.

U ime siromašne djece presv. biskup je na kraju zahvalio učenicama.

DALMATINSKE VIJESTI

Zahvala na čestitkama.

Njegova Preuzvišenost gosp. Namjesnik grof Attems primio je za svoga boravka u Beču prilikom Novoga ljeta mnogo čestitaka od Općina, raznih udruženja i uglednih ličnosti iz Dalmacije. Posto Njegova Preuzvišenosti gosp. Namjesnik u ovome času nije mogao svima posebice odgovoriti, njezrdažnje zahvaljuje međutim ovijem putem svima na poslanih im čestitkama i izraženim željama.

C. k. Pokrajinsko Školsko Vijeće

održalo je dne 29 prosinca 1914. sjednicu pod predsjedanjem gosp. namjesničtvom potpredsjednika dr. Frana grofa Thun-Hohensteina, u kojoj je između ostalog: odlučilo o ponudama za dobavu živeža za konviktu preparandiju Arbanasima, ustanovio pučku školu u Ljubuši i Dobropoljani, podiglo pučku školu u Zastražiću na dvorazdnu, udjeljilo dopuste, petogodišnje doplate i pripomoći raznim nastavnicima učenika, raspovjedio nekima mjestima nastavnika pučkih škola, raspovjudio o pokriću nekog mjesto nastavnika pučkih škola, raspovjalo o disciplinarnim mjerama protiv nekih učenika, rješilo nekne mjesto učenika, raspovjelo nekima srednjim školama za odgojenje skolarine, uzelio na znanje glavni izvještaj o naustičkim školama u Dubrovniku i Kotoru za šk. god. 1913-1914. te prihvatio zgodne zaključke.

Pričodom smrti prof. Pera Budmani.

Zemaljski je Odbor pričodom smrti prof. Pera Budmani upravo općinskom upravitelju u Dubrovniku ovu brzjakavu:

„Pričodom smrti svjetloga sina Dubrovnika odličnoga filologa prof. Pera Budmani, čigovo će ime ostati skopčan monumentalnim djelom Rječnika hrvatskoga i litri srpskoga jezika, Zemaljski Odbor izražava općinsku dubrovačku i osobito gradi Dubrovniku, sružno duboko žalovanje. — Predsjednik Itežić.“

Dubrovnik za naše vojниke.

Pišu nam iz Dubrovnika, 27. p. m.

Pučanstvo starinskega grada Dubrovnika uopravo se povalno i izgledno podnijelo u zapodjenutom pothvatu na korist naših hrvatskih vojnika, a to koliko za Crveni, Srebrni i Zeleni Krst, koliko i za božićni dar našoj hrvatskoj vojski. U samome se novcu za božićni dar sakupilo k. 6.994,29. Uz to su poslata 19 o. m. c. i k. Vojenom Zapovjedništvu u Mostar 73 sanduka raznovrsnih predmeta, kao ruha, grijala, živeža, poslasticu, delikatesu, cigareta, paketa duvana, voća, likera, vina, lozovače, pisaci predmeta i t. d. Na svakom je sanduku stajao natpis: „Dubrovnik — Božićni dar našim vojnicima“. Bila su puna četvera velika kola, iskicirana zelenilom, na kojima su se dario prevezli iz Dubrovnika do željezničke stanice u Gružu. Većina članova odbora Zelenog Krsta došla je u Gruž, da otpremi predmete i nadzire istovarivanje i ukrcavanje u željezničku kolu. Osobito su se oko tijek davora zauzimali i radili predsjednik Ustanove ratne skupštine i dr. Albert Renkin sa svojom gospogom Mašom, potpredsjednik vojni superior kanonik don Josip vit. Crnica, Roko Vučićević, Norbert Filauss, Niko M. Gjivanović, Ivo pl. Saraca, Antun prof. Mostabin, Cezar Damiani, Božo Volta i gospoginja učiteljica Marija Standler-Korlet sa 21 pitomkinjom ovješnjeg č. k. ženskog preprandija. Pred stanicom su se svi zajedno slij

re na harmoniju
e znatan.
iskup je na kraju

VIJESTI

ama.
Namjesnik grof
u Beču prilikom
na, raznih udru-
uje. Posto Njego-
u ovome času
oriti, najsrađenje
svima na posla-
nici.

ko Vijeće
ednicu pod pred-
predsjednik d. r.
kojoj je između
dovabu živeza za
ustanovio pučku
glo pučku školu
no dopuste, peto-
ne nastavnicima
nekih mjestu
o disciplinarnim
nojbenicu uče-
za odgojenje
vjetstaj o nautie-
za sk. god. 1913-

Budmani.
smrti prof. Pera
elu u Dubrovni-
ci.

Dubrovnička od-
čigovo će im-
on Rječnika hr-
dijski Odbor izra-
radu Dubrovniku,
nik Iećević.

jnine.
27 p. m.

brovnička upravo
u podjednotome
nika, a to koliko
liko i za božićni
se novcu za bo-
z to su postala
ništu u Mostar
kao ruha, grljala,
a, paketa duhanu,

predmeta i t. d.
"Dubrovnik —
su puna četvera
jima su se darovi
stanice u Gržu-
lošlaje u Gržu, da
nje i okrećanje,
ko tijek darova
nove ratne srbici
Jetrk dr. Albert
potpredsjednik
vit Crnica, Roko
Gjivanić, Ivo
Čezar Damiani,
arija Standinger-
ega ē. k. ženskog
i zajedno slikač
njene mogli naći
uke u željeznička
čavala, sva su po-
tromkinje, poslje
i to izvrše, pre-
erne udaljenosti

dara odišta vrio
u Dubrovniku to-
ča nase milje voj-
ljenja bore i krv
ovinu, eda, i ako
bolje i veselje

sabrovalo, izradilo
i. kotarskog po-
dra Alberta Ren-
narodu naročit
"Božić za naše
Zasluži je i nje-
je za to sve svoje
i svome stanu i

edanju. Uostalom
m upitima u tva-
Pero zna sve",
treba nagonice
odmah, ljubezen,
načinu. Bijas, nje-
govu dobrotu
ura" je da umak-
asmo i što vam
ži red u razredu.
nas "opravio de-
kako je gospod-
vi mah pogledao
o vrat bi mu pre-
ekle, krv bi mu
ostala u mozgu. Nesretnik se nalazi u užasnim bolo-
vima i svakoga mu se časa očekuje smrt.

RAZLIČITE VIJESTI

Ime i grb obitelji Este N. V. Nadvojvodi Kralja Franju Josipu.

Njegova Veličanstvo dopustilo je, da Njegova Visost Nadvojvoda Nasljednik prijestola Karlo Franjo Josip spoji sa svojim imenom i grbom ime i grb obitelji Este.

Pokojni Nasljednik prijestola Franjo Ferdinand odredio je oporukom od 3. juna 1907. da imetak obitelji Este i vojvode Modenskoga uz naslov i grb na sljedi Nadvojvoda Karlo Franjo Josip za sebe i potomke iz svog istorodnog grada.

Nakon smrti Nadvojvode Franja Ferdinand d'Este, vojvode Modenskoga, koji je umro 20. novembra 1875. izumrla je i druga loza Modenske kuće, koja ne vlada. Nadvojvoda Franjo Ferdinand naslijedio je to veliko obiteljsko imanje i primio naziv "d'Este".

Naslijedivši imanja obitelji umnoga Este, koga su nekada slavili Ariosto i Tasso, pokojni Nasljednik prijestola naslijedio je i ljubav za sve, što je umjetnički i lijepo. U prvome redu da je iz dvorca Cattalo prenijeti u Beč i uređiti zbirke grofovskih obitelji Obizzi. Te su zbirke dovezene posebnim teretnim vlakom od 20 zelježničkih kola. Prvi je osnovan te zbirke bio grof Tomassio, koji je u 17. vijeku bio i saobraćaju s mnogim talijanskim arheologima, i od njih je nabavio mnogo starih umjetnina iz Etrurije, Grčke i iz okolice Padove. On je sami preuzeo u

radni salon, opskrbivši ga svim potrebnim za ručne radnje. Zasluguje svaku hvalu i priznanje i dubrovačko patriocično pučanstvo, kao i općine iz dubrovačkog okružja, jer se svako bez razlike napreza, da što bolje i obilatije prinese na korist ove rodoljubne i humane stvari.

Kako za božićni dar, tako i za Crveni, Srebreni, i Želeni Krst uspjeh je nadmašio svako očekivanje. Do 23. o. m., sakupilo se u Dubrovniku: Za Crveni Krst krna 75.338,50; za Srebreni Krst u novcu krana 20.622,59; za Šrebreni Krst u zlatnim i srebrenim predmetima u vrijednosti kr. 1.632, a za Želeni Krst vunenog materijala u vrijednosti kr. 25.000; usv. dake krna 122.593,09. U koreulanskom kotaru, koji spada pod dubrovačku biskupiju, sakupilo se za Crveni Krst: u novcu kr. 35.851, a u naravi kr. 2.569. Usv. se dakle sakupilo kr. 161.030,99.

No u ovu svetu nije unesena proračunana vrijednost bogatog vunenog materijala, upravljenog od pučkih škola dubrovačkog okružja, niti ono što se sakupilo u koreulanskom kotaru, što pripada pod dubrovačku biskupiju. U navedeni iznos nije ubrojena spomenuta svota u novcu, što je sakupljena za božićni dar, kao niti vrijednost poslana 73 sanduka. Kad se sve to pridruži, ukupna svota do 23. o. m. dosiže do 200.000 kruna.

Takovo, svake hvale dostojno, pregnuće bilo na čest i ponos našemu patriotsko pučanstvu!

Objed za ranjene vojниke u bolnici.

U zemaljskoj bolnici u Arbanasima bio je jučer, na Novo ljetu, priređen svečan objed za ranjene i bolesne vojnike, koji se ovde nalaze na liječenju i oporavljanju. Za objedom je bilo 40 vojnika.

Pred objedom ravnatelj bolnice dr. Marcelić pozdravio je vojnike lijepom i ljubeznom besmedom, koja ih se vrlo ugodno dojmila. Uime ranjenih vojnika odgovorio je i zahvalio je na usrdnome pozdravu stražmeštara dobrovoljaka Ramov.

Za Crveni Krst.

Pišu nam iz Visa, 20 decembra.
Mjesni odbor Crvenoga Krsta pokazao je u svome djelovanju svu svoju rodoljubavu dušu prema našoj hrabroj vojski. Odbor je iznagu drugih stvari poslao kovčeg pun rublja i vojski se zauzeo, da sto više darova pošalje za Božić našim vojnicima na bojištu.

Zato je odbor najprije priredio u Hrvatskom Domu lutriju, kojoj je bila svrha, da se 66. godišnica vladanja Njegovu Veličanstvu našega preimostitog Vladara proslavi i uzvišenim humanitarnim činom na korist naših junakačkih boraca na krvavome bojištu. Na lutriji su prisustvovali članovi odbora za Crveni Krst i mnogo svijeta iz svih slojeva.

Prešednik odbora gosp. S. Topić, prije nego je započela zabava, očratio je kratkom ali jezgovitom besjedom svrhu lutrije i zamolio je prisutne, da sto obilatije prinesu za naše vojnike. Govor je završio trokratnim "živo" Njegovu Veličanstvu Cesaru i našoj hrabroj vojski.

Na zabavi se dobila lijepa svota od 342 Krune.

Mjesni odbor za Crveni Krst nije se zadovoljio tijem radom. Njegova uprava, u kojoj su gosp. S. Topić, nadžupnik don S. Bonačić i skolski upravitelj J. Grčina, zaslala je i pak, da sakuplja novčane priloge i darove u naravi za božićni dar našim vojnicima na bojištu. Uspjeh je bio veoma dobar: sakupio se iznos od 241 krunu i mnogo kršnjih darova.

Deceso.

È morto l'ultimo giorno dell'anno Stanislao Orlich, fratello del defunto direttore della tipografia in cui si stampa il nostro giornale, e che aveva con lui comuni molte belle doti dell'animo. Industriale operoso e intelligente, probò e benefico, fu consigliere molto apprezzato della Camera di Commercio ed Industria, ottimo cittadino e padre di famiglia. Ai congiunti le nostre condoglianze.

Poštanske vijesti.

U postanskom saobraćaju sa Bosnom-Hercegovinom pripušteni su odsas unaprijed takojer i paketi sa knjigama i drugim privatnim štampanim proizvodima. Sadržaj ovih paketa podložan je u Bosni-Hercegovini pregledanju.

Nesreća ili samoubijstvo?

Javljuju iz Šibenika 29. decembra.

Preksinoč oko 9 1/2 sati u večer hincem iz svoga samokresa zadao je s'm sebi neprebolju tešku ozledu na glavi Krešimir Biskupović, sin finansijskog nadstržara, rodom iz Korčule, učenik četvrtog razreda ovdješnje realne gimnazije. Mlađič je 15 godina.

Sami Krešimir veli, da je prije desetak dana nasađao na obali ugljena nabiven samokres sa pet oštirih naboja i da ga je kod kuće držao i potaj. Ono većeri da se igrao samokresom i postoji, da pale da zakunjao, a pri tome da se odapeo samokres, tako da ga je kugla pogodila u glavu. U istoj je sobi bio trinaestogodišnji mu brat Ivan, takojer realac, koji da je spavao, a probudio se na zapomaganje ranjenočnoga brata.

Kugla je prošla od slijepog oka prema čelu i ostala u mozgu. Nesretnik se nalazi u užasnim bolovima i svakoga mu se časa očekuje smrt.

okolici Padove pomnivo zasnovana iskapanja, pak je tom prilikom našao mnogo dragocjenih natpisa. Njegovi su nasljednici opet uredili zbirku starih glazbalja, oružja i novaca.

Kada je počkojni Nasljednik prijestola naslijedio dvorac Cattalo, bilo je u njemu preko 300 kipova, poprsja i trosa. U cijeloj su zbirici najdragocjeniji predmeti 20 etruskih žara s raznim prizorima iz mitologije. Na jednoj je prikazana otmica Helene, na drugoj borba Kadmea sa zmajem. Jednako su zanimljiva i 64 rimske relijeve, od kojih dva prikazuju lijepe djevojke. U zbirici novca sabrano je 14.600 komada, ona je prva dovezena u Beč. Bogastvo zbirke oružja sastoji se u srednjovjekovnim bojnim opremama, luksušima, mušketama na kotačima i turskom oružju. Imala je i nekoliko kožnih topova, kakve je upotrebljavao svedski kralj Gustav Adolf, i nekoliko obica, koje je napravio graditelj dvorca Cattalo Pio Enea degli Obizzi.

Sve su te umjetnine prijave sada Njegovo Vladičanstvo Nasljedniku prijestola Karlu Franju Josipu, kao nasljedniku mecenatske obitelji d'Este.

Admiral Eberan.

U Beču je prošle subote u večer umro u 86 godini života Aleksandar pl. Eberan, c. i kr. umirovljeni admiral.

Pokojnik, koji se rodio u Brnu 29. aprila god. 1829, stupio je 21. septembra g. 1849 kao kadet u ratno mornaricu. Iste je godine učestvovao u pomorskom ratu. I god. 1859 učestvovao je u ratu kao poručnik linijskog broda i bio je odlikovan vojnim krstom za zasluge. God. 1861 bio je imenovan fregatnim kapetanom, a g. 1866 kapetanom linijskog broda. Još prije nego je te godine bukeno rat, izjavljeno mu je previsjeće zadovoljstvo radi priznanja njegovih osobitih zasluga, koje je stekao pri gašenju požara, koji je bio buknuo na fregati "Novara". God. 1870 odlikovan je vitezkim krstom Leopoldova reda. God. 1878 bi imenovan zapovjednikom pomorskog kotara u Trstu, a u oktobru iste godine bi promaknut kontreadmiralom. Od god. 1879 do god. 1881 bio je zapovjednikom eskadre. Godine 1881 postao je predsjednikom trajnoga topničkog povjerenstva. God. 1883 bi imenovan zamjenjnikom predstojnika pomorskog odsjeka Fridrich bar. Böcka, te je poslije odstupa ovoga vodio poslove odsjeka do imenovanja Sterneca Böckovića nasljednikom.

God. 1886 Eberan bi imenovan podadmiralom. God. 1887 bi mu udijeljen Red željezne krune drugog razreda, a god. 1890 vojni službovni znak drugog razreda. God. 1891 bi imenovan pravim tajnim savjetnikom. God. 1893 bi odlikovan Velikim krstom rada Franja Josipa. God. 1896 bi imenovan admiralom. God. 1897 bi odlikovan prigodom pedesetogodišnjeg slavljenja vojnim službovnim znakom prvog razreda i Redom željezne krune prvog razreda. Na 1. novembra god. 1897 Eberan prešao je u stanje mira.

Zadnje vijesti.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

Bojevi njemačkih četa.

BERLIN, 2. (Službeno). Neprijateljski napadaji na naše položaje na dunama i pokraj njih na sjever Niueport-a bili su odbijeni. U Argonama na cijelomu su frontu naše čete daju uznapredovale. Žestoki francuski napadaji na sjever Verdun-a kao i na frontu Ailly do Apremont-a na sjever Commercy bili su odbijeni uz teške gubitke po Francuze. Zarobili smo 3 časnika i 100 Francuz. Našim je četama pošlo za rukom da sasvijem zauzmu Bois Brûlé, o koji se vodila živa borba.

Na istočnoj pruskoj granici i u Poljskoj na istok Pilice nije se zbila nikakva promjena. Na istok Bzire i u odsjeka Rakve uznapredovali su naši napadaji, po vremenu koje je u neku ruku povoljno.

Vrhovno zapovjedništvo vojske.

Pješadijski general vit. Frank umirovijen. BEČ, 2. Armeo-Verordnungsschafft obnavljuje postavljanje u stanje mira pješadijskoga generala Liborio vit. Franca na njegovu molbu, koju je podnio iz zdravstvenih razloga.

Telegrammi della Redazione.

Telegraphen-Korrespondenz-Bureau.

I nostri combattimenti nella Polonia russa ed in Galizia.

VIENNA, 31. Si comunica ufficialmente: Ieri i Russi spiegaroni in Bucovina e sui Carpaži una più vivace attività. Le nostre truppe si affermano sul fiume Suczawa nella regione superiore del Czermosz, indi ad ovest sulle creste dei Carpaži, nella valle del Nagy-Ag e presso Oekörmező, dove ieri un nuovo attacco del nemico fallì con gravi perdite, ed in fine nella regione superiore della Latorca ed a nord del valico di Uzsko. Ad ovest di questo valico, il nemico, che qui sospese la sua avanzata, non ha nelle proprie mani alcun passo nei Carpaži. Nella zona di Gorlice ed a nord-est di Zaklicyn ieri ed anche la notte scorsa vennero respinti dovunque violenti continuati attacchi russi. Sulla Nida regnò tranquillità. Più in là, verso nord, l'attacco degli alleati progredisce. Dinanzi a Przemysl venne constatata la presenza di pattuglie russe in uniformi austro-ungariche. Gli ufficiali ed i soldati nemici che si servono di questa illecita astuzia di guerra non hanno alcun diritto ai favori concessi dalle leggi internazionali né dagli usi di guerra.

Sul teatro della guerra balcanica regna quiete. Ad est di Trebinje la nostra artiglieria, dopo un combattimento di parecchie ore, costrinse i Montenegrini a ritirarsi.

VIENNA, 1. Si comunica ufficialmente: I combattimenti sui Carpaži e nella Bucovina continuano; ieri essi non condussero ad alcun mutamento della situazione.

Nel settore della Biala ed a sud di Tarnow durante la giornata e durante la notte furono respinti ripetuti attacchi nemici, con gravi perdite dell'avversario. Le nostre truppe fecero in questo incontro 2000 prigionieri e s'impresossero di 6 mitragliatrici. A nord della Vista a una densa nebbia incalzante impedisce ogni attività guerresca; quindi in parte vi domina la quiete, in parte si fanno progressi di minore entità.

Sul teatro della guerra meridionale nulla accadde.

Il ricevimento di Capo d'anno a Budapest.

BUDAPEST, 1. Al ricevimento del partito del lavoro, il giorno del Capo d'anno, il Presidente dei ministri Tisza rispose all'allocuzione del presidente del partito Khuen Hedervary, il quale accentuò l'unità della nazione Ungherese, pronta a sacrificarsi fino all'ultimo per abbattere i nemici collegati.

Il conte Tisza pronunciò un lungo discorso, in cui rilevò l'amore alla pace della Monarchia; respinse recisamente la supposizione che noi facciamo una guerra preventiva; rilevò la sorpresa dei nemici, che invece di trovarsi di fronte una Monarchia, come essi pretendevano, in stato di marasmo, ebbero le prove della sua unità e del suo spirito di sacrificio e di abnegazione. Le conseguenze militari della ritirata in Serbia saranno in assai breve tempo pareggiate. Ma mi addolora — disse — soltanto che un esercito, il quale ha combattuto contro la preponderanza numerica di un nemico sotto ogni riguardo

